

TARDE PARA MORIR JOVEN

Dominga Sotomayor, 2018

589

PASE ÚNICO EN NUMAX: 09.09.2019 | V.O.

Tarde para morir joven (2018, 110')

Dirección: Dominga Sotomayor

Guión: Dominga Sotomayor

Elenco: Demian Hernández, Antar Machado, Matías Oviedo, Antonia Zegers, Eyal Meyer, Magdalena Tótoro, Alejandro Goic, Andrés Aliaga, Gabriel Cañas

Son: Julia Huberman

Montaxe: Catalina Marín Duarte

Fotografía: Inti Briones

Dirección de arte: Estefanía Larrain

Vestuario: Felipe Criado, Estefanía Larrain

Música: Sokio

Produtoras: Cinestación, RT Features, Ruda Cine, Circe Films (Chile-Brasil-Arentina-Holanda-Qatar)

Distribuidora: Noucinemart

Formato de proxección: DCP2K, 1.85:1

Idioma orixinal: Español

PREMIOS E FESTIVAIS

Locarno 2018 (Mellor Dirección),
Xixón 2018 (Mellor Dirección —ex aequo— e Fotografía)

SINOPSE

A democracia volve a Chile o verán de 1990. Nunha comunidade illada, Sofía (16), Clara (10) e Lucas (16) enfróntanse aos seus primeiros amores e medos mentres se preparan para a festa de Aninovo. Pode que vivan lonxe dos perigos da cidade, pero non dos da natureza.

«Unha fazaña ambiciosa presentada con sensibilidade cara á atmosfera e a emoción.»

Allan Hunter, SCREENDAILY

OS OLLOS VERDES

OCINEMA INÉDITO DE NUMAX

“Interesábame meterme máis nas fisuras do que está no medio das grandes historias”

Entrevista con Dominga Sotomayor

Por Ramón Rey

O que máis chama a atención a nivel narrativo do filme é esa fragmentación do punto de vista entre un relato coral e a suposta protagonista.

É que son as dúas cousas. Para min é un retrato colectivo, pero a liña máis narrativa lévaa Sofía. É a que ten unha transición máis concreta, un obxectivo, unha ilusión, que chegue a nai, marchar cun tipo. Iso foi un pouco de desafiante e o complexo do proxecto, non facer un filme necesariamente centrado en Sofía, que pode ser tan frustrante como alucinante. Non é que sexa bo ou malo. Ese era o desafío: abrir o punto de vista. Estar con ela, pero que tamén fose un filme disperso. Quería que fose un filme parecido a ese tipo de vida que estaba a retratar. Parecíame que facer unha película convencional en termos de estrutura non era orgánico a esa vida, non era orgánico a ese mundo, a esa comunidade que sempre me custou tanto definir. Esa foi a procura, unha estrutura orgánica, próxima á vida, na que un está cun personaxe e despois salta a outro e despois volve. Que fose mesmo caótica en certo xeito. Atraíame como exploración, como procura de linguaxe tamén.

Tal como utilizas a cámara con eses planos fixos e cando están os personaxes socializando é como un retrato impresionista con diálogos dun e doutro, momentos moi concretos a medio camiño entre o naturalismo e outra cousa moi distinta.

Claro, coma se fosen capturas de momentos non necesariamente moi importantes. Creo que iso é o que me interesa. Observar capturar impresións de realidade e xustamente é moi naturalista pero é moi surrealista tamén. Non é tan realista. É tan naturalista como non realista. E iso é porque o cotián é absurdo. Observar o cotián tan de preto é incómodo, porque iso mesmo faino non realista.

O relato parece moi hermético, porque non sabes que lles pasa e iso fai que sexa inescrutábel a realidade desaxente.

Pero a min ao mesmo tempo parécese que non hai tanto que entender. Non hai unha gran historia. Temos o defecto de ver un filme e pensar que ten que haber unha gran historia, unha gran narración, un gran discurso. Isto é unha observación moito máis sinxela: son persoas, ten que ver coa dificultade das relacións entre distintas xeracións, cun mesmo, cos pais, coa natureza. Dificultade de relacións entre as clases. É unha observación ben cotiá da vida, onde eu trataba de capturar emocións, cousas super sinxelas. E claro, non hai unha gran historia, non é a historia de cando chegou a democracia e a xente quizais busca eses grandes feitos, esas grandes historias. E a min o que me interesaba era meterme máis nas fisuras do que está no medio das grandes historias. Cousas máis cotiás, máis pequeniñas, esa é a miña procura.

Ademais da túa aproximación psicolóxica na que non das pistas no visual para desentrañar os personaxes, nótase unha fuxida consciente do simbólico.

Hai xente que parte moi desde as metáforas. Eu partín desde cousas ben concretas, observando cousas que me interesan que quería capturar. O can, a nena, esa historia, esa escena, ese momento. Na xente hai unha necesidade, que me imaxino é natural, de que significa, por que, que me queres dicir con isto. Non sei, un can escapando. É unha liberdade, pero non é sobre a liberdade. Non é un símbolo.

Publicado en cinemaldito.com

Tradución: Olalla Cociña

—
A autora

Dominga Sotomayor (Santiago de Chile, 1985) convertiuse o pasado ano na primeira muller en gañar o premio á Mellor Dirección no Festival de Cine de Locarno por *Tarde para morir joven*. Ao rematar os seus estudos en audiovisuais e en cinema creou a produtora Cinestación. Comezou a súa carreira audiovisual no 2005, con dous vídeos experimentais e o documental *Cessna*. Ao ano seguinte dirixiu sete curtametraxes entre os que destacan *Noviembre* e *Debajo*. No 2012 estreou a súa primeira longametraxe, *De jueves a domingo* nos festivais de Valdivia e de Róterdam.

OS OLLOS VERDES

O programa *Os ollos verdes*. O cinema inédito de NUMAX proxecta obras recentes que non foron estreadas comercialmente en España. Filmes que procuran novas formas e linguaxes para o cinema e cuxa calidade vén refrendada cos premios e seleccións en festivais de relevancia internacional.

O **estudantado da USC** inscrito no ciclo pode acadar **1 crédito ECTS** coa súa asistencia a un mínimo de 12 sesións d'Os ollos verdes e a realización dun traballo final, grazas á colaboración da Universidade de Santiago de Compostela. Máis información en comunicacion@numax.org

NUMAX

NUMAX, S. Coop. Galega
Concepción Arenal, 9 baixo
15702 Santiago de Compostela
TELF 981 560 250 | www.numax.org